

Beregninger, men den er, som det let kan tænkes, meget ringe.

Jeg antager derefter, at jeg har gjort fyldestgørende Rede for, hvorledes jeg er kommen til den tidligere Beregning af de 1,200,000 Kr. i Forhold til de nu anslaaede 300,000 Kr. Om dette Tal udtalte jeg i øvrigt udtrykkelig, at det jo godt kunde være, det ikke vilde vise sig at svare til de her i Landstinget gældende Forhold, og at der kunde være færre Ulykkestilfælde her end i Tyskland. Men jeg gjorde gældende, at der ikke var nogen anden Landbrugsulykkesstatistik at støtte sig til, og at det derfor vilde være ganske urigtigt, hvis man ved Beregningen af de sandsynlige Udgifter saa bort fra den, og jeg tilføjede, at Arbejderkommissionen, som det ærede Medlem forekom mig at have udtalt sig skarpt imod, end der paa nogen Maade er Anledning til, i 1887 har været ude af Stand til at benytte dette Materiale, eftersom det den Gang slet ikke forelaa. Den tyske Ulykkesforsikringslovgivning for Landbruget traadte først i Kraft samme Aar, som Arbejderkommissionen afsluttede sine Arbejder; som Følge deraf har der heller ikke kunnet være Tale om, at der forelaa nogen Statistik over virkelig indtrufne Ulykkestilfælde, men kun over formodede Ulykkestilfælde. Forholdet er imidlertid i Tyskland dette, da der til Grundlag for Lovgivningen har foreligget en konstrueret Ulykkesstatistik med langt færre Ulykkestilfælde, end der senere har vist sig. Om Arbejderkommissionen har kendt det da foreliggende Regeringsudkast til den tyske Lov og taget Hensyn til de der opførte Tal, ved jeg ikke, jeg tror det dog ikke, da det ikke nævnes. Men Arbejderkommissionen har taget Hensyn til de Oplysninger om Ulykkestilfælde, der kunde tilvejebringes for vort eget Lands Vedkommende, og derudfra har den gjort Beregninger, men at dette Materiale har været mangelfuldt, har Kommissionen indrømmet, og at det i hvert Fald maa staa tilbage, efter at der foreligger et saa enormt statistisk Materiale over Landbrugets Ulykkestilfælde som i Tyskland, anser jeg for uimodsigeligt, og det forekommer mig, der ikke er noget at indvende derimod. Det ærede Medlem maa jo erkende, at Antallet af forsikrede er blevet dobbelt saa stort som Arbejderkommissionens, og at Erstatning og Forsørgelse ere blevne betydeligt større end de af Arbejderkommissionen foreslaaede, men saa kan det ærede Medlem ikke fordre, at Udgifterne for Hartkornet skulde blive ved at være de

samme, men at der ogsaa efter de Herrer's Mening, som den Gang i Kommissionen beskæftigede sig med denne Sag, nu er Grund til at forudsætte et betydeligt større Antal Ulykkestilfælde og betydeligt større Bekostning, end man den Gang antog, derfor foreligge de samme Herrer's Udtalelser nu. Det ærede Medlem omtalte dernæst Forslaget om en frivillig Forsikring, som var stillet, men forkastet i Landstinget, hvad jeg nu havde fraveget ved at optage den. Det ærede Medlem udtalte sig, som om der havde foreligget Forslag om Adgang til at tegne frivillig Forsikring i de af Industriens Arbejdsgivere frivillig oprettede Forsikringsforeninger, og at jeg havde modsat mig det, mens jeg nu selv stillede Forslag derom. Saaledes forholder det sig dog slet ikke. For det første har der ikke været stillet saadant Forslag her i Tinget, og jeg kan ikke tale paa samme Tid i Folketinget og i Landstinget. (Modsigelse af *F. Bojsen*). Nej, det kan jeg ikke, og jeg har altsaa ikke modsat mig noget saadant. Men det ærede Medlem glemmer vist, hvilke Forsikringer det var, der i Landstinget var Tale om. Det var en Forsikring mod Arbejdernes Ulykkestilfælde uden for Arbejdet, og der foreslaas i dette Lovforslag, som er til Behandling i Dag, ikke nogen som helst Adgang til at tegne frivillig Forsikring mod Ulykkestilfælde uden for Arbejde, saa der er ikke fraveget noget fra nogen Side, men fra min Side kan der navnlig ikke være fraveget noget som helst. (Modsigelse af *F. Bojsen*). Ja, det er en meget stor Forskel, det ærede Medlem er ikke meget tilbøjelig til at fastholde Kategorierne, for ham gør det ingen Forskel, naar man vedtager en Lov angaaende Ulykkestilfælde under Arbejdet, da ogsaa at tage dem med uden for Arbejdet; for ham gør det heller ikke nogen principiel Forskel, naar man tilvejebringer Lovgivning for Arbejdere, at man ogsaa tager dem med, som ikke ere Arbejdere. For mig har dette meget at sige, fordi jeg forud ved, at det er netop her, Skærene findes, uagtet det ærede Medlem altid siger, det er saa simpelt og saa nemt at ordne, det er saa lille en Sag; thi det er dog paa disse Skær, det ærede Medlem vil strande, ligesom han er strandet tidligere. Der er altsaa ikke stillet noget Forslag fra min Side nogen Sinde om at forsikre Industriens Arbejdere uden for Arbejdet, og da der ikke er stillet noget Forslag i dette Lovforslag om, at overhovedet nogen skal være forsikret uden for Arbejdet, er der intet fraveget fra min